

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Selskabs-Sang paa kongens Fødselsdag, d. 29. Jan. 1784

Citation: Baggesen, Jens: "Selskabs-Sang paa kongens Fødselsdag, d. 29. Jan. 1784", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid54647/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

II

Der, hvor hendes Smil opliver,
Spilder Skæbnen al sin Harm;
Zembla, Zahra, Helved bliver
Paradiis i hendes Arm.

Men een Feil har dog min Dige,
Som det alt fordunkle vil:
Denne Uforlignelige
Er desværre — ikke til.

Selskabs-Sang

paa Kongens fødselsdag.

Lad Herman von Bremerne fives,
Saa stærkt og saa længe de vil,
Om Staten er syg eller trives,
Og Grunden udgranske dertil!
Naar Gud giver Staten en Fader,
Som agter og elsker sit Land,
Saa, Brødre! lad høie Rullader
Velsigne den kronede Mand!

for Østers og for Skampioner,
Som andre fordøie saa trygt,
Og disse heibaarne Patroner
Jeg har en besynderlig frygt.
Maaſkee er det Feil i min Hieme,
Maaſkee i min øvrige Skif —
Jeg stammer kun: leve hver Stjerne!
Men mærk, det er ingen Supplik.

Det er en Slags Synd mod Naturen,
At ønske en Læge Profit;
Dog, da nu just Sygdom til Kuren
Ei fordres — og Doctoren tidt
Gjør vel i at give vor Klode
Imellem en god Cigaret, —
Saa, alle de Sunde til Gode,
Hver Doctor henleve sit Liv!

Hvad Konen er Manden, hvad Torden
Er Luften, og Væna sin De,
Er Procuratorer for Jorden,
De derfor ei heller maae døe;
Saa længe I, Kære Personer,
Kun skaane vor fattige Kai,
Saa stemmer de rige Patroner!
Saa leve hver bran Advocat!

Den første blandt alle Platoner
Fordømte af sin Republik,
Af frygt for Abagios Toner,
Den himmelske jøde Musik;
Men siden de Sattiske Triller
Er vegne for Hierternes Sang,
Saa leve hver Sanger og Spiller,
Sont skønner paa Glasfenes Klang!

Man seer vel, nu Kunstnerne stige,
Saa mangen et lykkeligt Fug;
Dog holde vi med dem, som stige,
Man standom her være lidt flug.

Til Naade! for megen Sottise
Er just ikke heller saa ret.
Di klink da: Leve de Dife,
Hvis Viisdom tillader dem det!

Skøndt Eva forførte vor Fader,
Skøndt mangen i Ægteffabs Ruus
Slaaer Panden til Skamme — saa lader
En Kone dog stont i et Huus;
Saa er der og noget desuden —
Og ingen af os er af Staal:
Di kan jer ei være foruden,
Og derfor, J Koner! jer Staal!

Man skulde vel neppe formode,
At nogen var saadan en Trolb,
At ønske den herlige Mode,
At kysse, var Pokker i Vold —
Kun Mandsoff at kysse, er vandet,
Desuden af Tode forbudt;
Derfor, om nu ikke for andet,
Saa leve hver elskelig Slut!

Motion, og ei andet, man vinder,
Saa vidt jeg kan see, ved at slaacs.
Krig ønske vi kun vore Fiender,
Men sellicet ikke med os!
Dog, Sikkerhed skader just ikke —
Til forsvar og Værn om vor Stat,
Di derfor forsigtigen driffl:
Lev længe Matros og Soldat!

Der var et Slags folk under Kronen,
Som, skøndt de var Danste som vi
Og vældige Støtter for Thronen,
Dog fuffed' i tungt Slaverie;
Man agted' dem stammelig ringe,
De leved' utaalelig slet —
Ha! Brødre! lad Glasene klinge:
Nu Bonden dog, een gang seer Ret. *)

Au, Venner! Docalen os vinke!
Op! fyld den til fuldeste Maal!
Og drikker og synger og klinker:
Vor faders, Kong Christians Skaal!
Vor fader, Kong Christian, leve
Eil Trilling-familiens**) Heid!
Hver fiende for faderen bæve,
Hvis Velslyst er Børnens Vel!

---

*) 3 Maret 1789 klang dette Vers saaledes:

Der er et Slags folk under Kronen,
Som, skøndt de er' Christians Børn,
Og Danste, og Støtter for Thronen,
Og Rigets fornemteste Dørn,
Dog agtes forfærdelig ringe
Og leve (Gud bedre det!) slet.
Ha! Brødre! Lad Glasene klinge:
Gid Bonden dog, een gang seer Ret!

**) Danmark, Norge, Holsteen.